

1. Obiekt

2386/1 PAŁAC

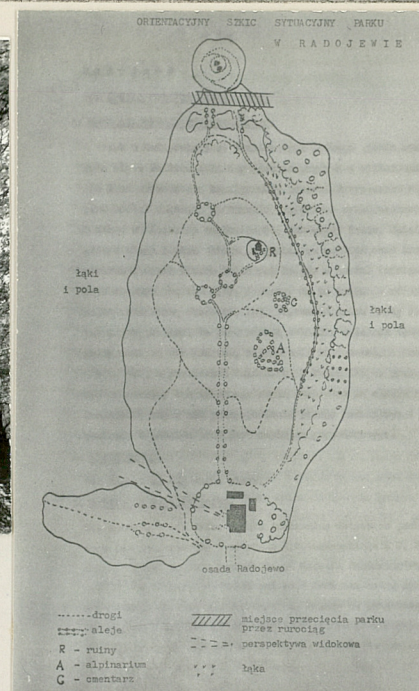
2. Czas powstania

1 ćw. XIX w.

3. Miejscowość

POZNAN
RADOJEWO

11. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

4. Adres

ul. Radojewska

nr hipoteczny

KW

5. Przynależność administracyjna

województwo poznańskie

gmina Suchy Las

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975 r.

województwo poznańskie

powiat poznański

8. Właściciel i jego adres

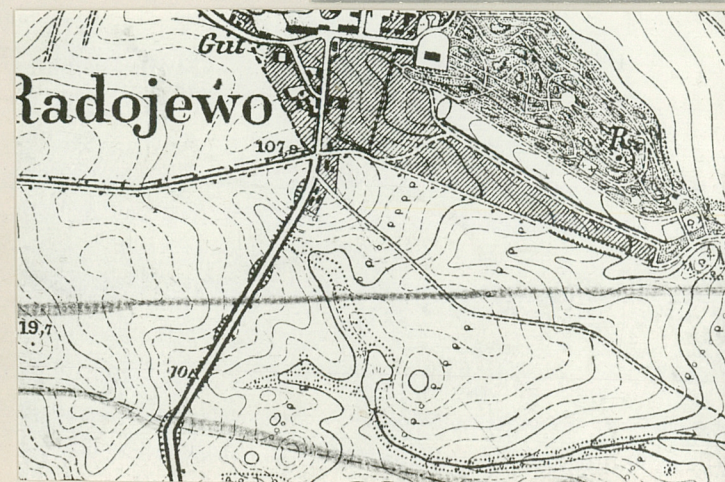
Urząd Gminy w Suchym Lesie

9. Użytkownik i jego adres

użytkownicy prywatni -
siedmiu lokatorów

10. Rejestr zabytków

Nr 1894/A data 3.12. 1981

autor zdjęć
data wykonania
miejsce przechowywania negatywów

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Pałac zbudowany został w latach dwudziestych XIX wieku dla Heinricha Baltazara von Treskow, właściciela dóbr. W końcu XIX lub początkach XX wieku pewnemu przekształceniu uległy wnętrza.

Kolejne dwie przebudowy wewnątrz nastąpiły w czasach najnowszych - po raz pierwszy kiedy pałac zaadaptowany został na szkołę, po raz drugi - około 1960 roku - podczas przystosowania go do potrzeb mieszkalnych /7 niezależnych mieszkań/

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrza, wyposażenie, instalacje)

Pałac usytuowany jest we wschodniej części wsi, na szczycie niewielkiego wzniesienia na zachodnim skraju parku. Jest to budowla murowana, otynkowana, dwukondygnacyjna na odcinkowo sklepionych piwnicach i zwartej bryle założonej na rzucie prostokąta ze zryzalitowaną częścią środkową elewacji tylnej. Wieńczy ją wysoki naczółkowy dach pokryty dachówką, mieszczący mieszkalną w części kondygnację poddasza.

Elewacje, wsparte na cokole, w którym zaprojektowano okna piwnic, pokryte są tynkiem - boniowanym w kondygnacji parteru, gładkim na piętrze. Przepruwają je wydłużone, pozbawione obramień, prostokątne otwory okienne o osiowym układzie. Kondygnację parteru i piętra rozdziela pas gładkiego fryzu obiegającego budynek dookoła, całość wieńczy profilowany gzyms podokapowy.

Część środkowa elewacji frontowej pałacu, zwórczonej w kierunku północnym, wydzielona została z płaszczyzny ściany niewielkim uskokiem muru tworząc rodzaj pseudoryzalitu. W jego przyziemiu znajduje się wgłębny portyk wsparty na czterech boniowanych filarach dźwigających masywny fryz oraz belkowanie. Portyk zwieńczony jest gzymsem z małym daszkiem okapowym, pod którym znajdują się trzy okna piętra tej części elewacji. Drugi pas profilowanego gzymsu rozdziela fryz i belkowanie portyku, obiegając umieszczoną tutaj - na osi środkowego portyku - sześcioboczną płacinę.

Elewacja tylna jest siedmioosiowa ze zryzalitowaną częścią środkową mieszczącą trzy osie okienne. Elewacja boczna - zachodnia, w której przyziemiu znajduje się zejście do piwnic, jest dziś jednoosiowa /pierwotnie dwuosiowa/. Kondygnacja parteru elewacji bocznej - wschodniej miała niegdyś trzy okna /dziś dwa/, z których skrajne południowe zostało zamurowane. Piętro tej elewacji, przeprute trzema oknami o innym nieco rozstawie niż na parterze, zdobią dwie blendy umieszczone pomiędzy oknami, na osi okien parteru. Partie szczytowe obu elewacji bocznych przepruwają po cztery otwory okienne, z których skrajne są znacznie mniejsze od środkowych. Główne wejście do obiektu, z zachowaną pierwotną klasycystyczną stolarką, usytuowane jest na osi elewacji frontowej, poprzedzone portykiem.

Wnętrza pałacu mają układ dwu i trzytraktowy z niewielką sienią na osi oraz umieszczoną centralnie klatką schodową łączącą wszystkie kondygnacje. Funkcje reprezentacyjne spełniała kondygnacja piętra, na parterze znajdowały się apartamenty mieszkalne właścicieli, na poddaszu pokoje dla służby; kondygnacja piwnic mieściła zaplecze gospodarcze i kuchenne.

Z dawnego wyposażenia wnętrza zachował się klasycystyczny kominek usytuowany w d. sali balowej wypełniającej niegdyś całą szerokość wschodniej części pałacu w kondygnacji piętra, ponadto stolarka okienna i drzwiowa, posadzki, profilowane zwieńczenia ścian we wnętrzach parteru oraz wnęki piecowe.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne rezydencja właścicieli majątku	17. Użytkowanie obecne lokatorzy /7 mieszkań/
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Stan murów obwodowych, sklepień nad kondygnacją piwnic oraz stropów jest dosyć dobry. Remontu wymagają tynki zewnętrzne i wewnętrzne, więźba oraz pokrycie dachu or stolarka okienna oraz instalacje.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie - Zachowanie niezmienionej bryły budynku - remont tynków elewacji z zachowaniem i uzupełnieniem całej zdobiącej je dekoracji architektonicznej, - remont i konserwacja stolarki okiennej, drzwiowej oraz wszystkich zachowanych elementów dawnego wyposażenia pałacu - wykonanie odkrywek i stwierdzenie czy wnętrze kondygnacji piętra nie zdobiły niegdyś polichromie, - podjęcie jak najszybciej prac zabezpieczających przy murze oporowym ujmującym południowy stok wzgórza, na którym usytuowany jest pałac.			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- A. Duncker, Die Ländlichen Wohnsitze ...
Berlin 1860-1861
- M. Kuschel, Ein Juwel der Ostmark. Aus dem Posener Lande, 1909 r. s. 460-465

22. Bibliografia

- Alexander Duncker, Die Ländlichen Wohnsitze, Schlosser und Residenzen der ritterschaftlichen Grundbesitzer in der Preussischen Provinz, Berlin 1860-1861
- Paul Beer, Burgen und Schlosser in Posener Lande. Aus dem Posener Lande 1910 H.8
- Marie Kuschel, Ein Juwel der Ostmark. Aus dem Posener Lande 1909, s. 460
- Jan Skuratowicz, Dwory i pałace w Wielkim Księstwie Poznańskim, Poznań 1981
- Katalog zabytków sztuki w Polsce to.V, z.20, Warszawa 1977
- Maria Strzałko, Studium historyczno-architektoniczne zespołu pałacowego w Radojewie, maszynopis PKZ Poznań 1983
- Dokumentacja parku w Radojewie, Warszawa 1973 r.,
Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu

24. Uwagi różne

25. Wypełnił

mgr Maria Strzałko

imię i nazwisko

data listopad 1983 r.

26. Sprawdził

imię i nazwisko

data

27. Załączniki

1. Miejscowość

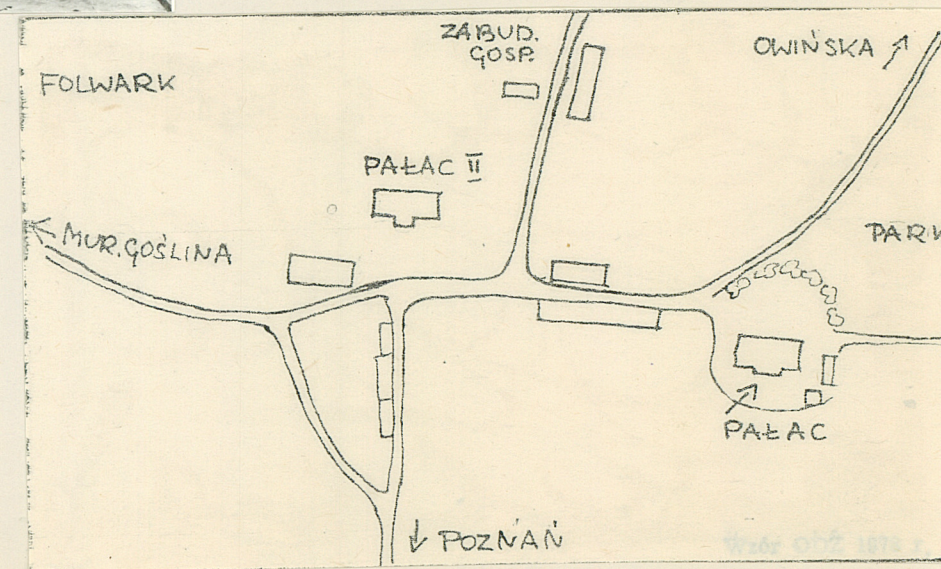
R a d o j e w o

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

P a ł a c

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna

Wkładkę założył: mgr Maria Strzałko, listopad 1983 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: